

Benim Gözümde Laikliğin Önemi

– Ahmet Yüksel · 26 Ekim 2012

Laiklik herkesin bildiği gibi hukuki tanımına göre, “Devlet ile din işlerinin ayrılmasıdır” diyor. Bence de olması gereken doğru budur. Son yıllarda pek çok yerde görüyoruz, görsel medyalarda ve yazılı medyalardan dünyadaki bazı devletlerde olup bitenleri her vatandaş gibi ben de istemeyerek de olsa izliyorum ve üzülenlere olup bitenleri kendimce takip ediyorum.

Dini aynı olduğu halde sadece mezhebi farklı diye bazı ülkelerdeki toplumun bir parçasını oluşturan insanlar, bazı yerlerde birbirlerini hunharca katlediyorlar, ve bunlar birbirlerini acımasızca çoluk çocuk demeden öldürüyorlar.

Yine bazı ülkelerde ise ülkeyi oluşturan bazı toplumun insanları farklı dinlerden diye, o ülkedeki çoğunluk azınlığa hükmediyor ve farklı inanışa sahip toplum insanların buldukları ülkede varlığını ortadan kaldırmaya, adeta yok etmeye kalkıyorlar. Ülkelerinde gereksiz yere farklı dini inancı var diyerek toplu katliamlara kadar varan asimilasyon veya yok etme yoluna başvuruyorlar.

Üzülüyorum. “Neden diyorum” inanç Allah ile kul arasında olan bir şey değil mi, bir insanın günahından sevabından sadece kul kendisi sorumlu değil mi?

Ve soruyorum. Yüce kitabımız Kuran’da ve çeşitli peygamberlere indirilmiş diğer dini kitaplarda insanlara cennet ve cehennem var olduğu söyleniyor mu?

-Söyleniyor.

Peygamberlere indirilmiş dini kitaplarda günahkar olanların var olduğuna inandığımız Cehennem’ e, ve günahkar olmayanların sevabı çok olanların ise yine var olduğundan şüphemiz olmayan cennet’ e gideceği söyleniyor.

Şimdi ben derim ki, hal şimdi böyleyken, insanların ve toplumların kendi doğru yolunu, kendisinin bulmasından daha doğru ne olabilir. Buna karışmaya kimin hakkı olabilir.

Dinini öğrenmek isteyen okuyacak okullar var okul dışında öğretecek yetkililer var kitaplar var. Okur ya da sorar öğrenir ve yeri gelince de bunları ister uygular ister uygulamaz. Kimsenin kimseye illa da, sen şu dinden ya da sen şu mezhepten olacaksın demeye kimin ne hakkı vardır.

-Bence yoktur.

Bence derim ki, ceplerimizde taşıdığımız bizleri tanıtan nüfus cüzdanlarımızda mezhebimiz hanesinin ve hatta dinimiz hanesinin bile olmaması yazılmaması gerekir. Bir ülkeyi oluşturan toplum içinde her millettten her dinden her mezhepten her düşünceden insan olmasından daha doğal ne olabilir.

Bana göre, Laik düşünce ne güzel bir düşünce ki, devlet idaresine din işlerini sokmuyor ve herkesi kendi dininde kendi inanışında yaşamada serbest bırakıyor.

Böyle olunca da, kimse kimsenin dini inancına ya da mezhebine karışmadı mı, o ülkede birlik beraberlik ve kardeşlik oluşuyor.

Ama ne yazık ki bu günlerde görsel medyalar ve yazılı medyalarla sıklıkla görüyoruz ki, laikliği içlerine sindiremeyen veya benimseyemeyen ya da başkalarının ülkesini karıştırmaları sonucu ülkesinde laik düzeni bozan bazı ülkeler ne yazık ki şimdi hepsi kargaşa içinde savaş ve zulümlerin olduğu ülkeler

durumundadır. Medyadan üzülererek bunları izliyoruz.

Ben sade bir vatandaş olarak, kelime anlamı yabancı kökenli de olsa Türkiye Cumhuriyeti nin şimdiki idaresinin laik bir devlet olmasından gurur duyuyorum. Ve din konusunda başkasının dinine mezhebine karışmayan görüşlere saygı duyuyorum. Ve sonra vatanımda Laik Türkiye cumhuriyetini kuran Mustafa Kemal önünde saygıyla eğiliyorum.